

saa har vi ment det paakrævet paa ny at rejse Sagen og gøre det i Form af et Forslag til Revision af den bestaaende Lovgivning paa dette Omraade. Vi har ment det uforsvarligt at vente længere og har derfor optaget Tanken. Som allerede sagt, er Forslaget i alt væsentligt overensstemmende med det i dette høje Ting enstemmigt vedtagne Forslag fra 1920. Enkelte efter vor Formening nødvendige Ændringer er foretaget, og for at lette ærede Medlemmer Gennemgangen af Forslaget er disse Ændringer fremhævet med Kursiv i det trykte Forslag. Et Par Udeladelser er sket af redaktionelle Grunde. Idet jeg altsaa hermed forelægger Lovforslaget, haaber jeg paa, at det her i dette høje Ting vil møde den samme Velvillie, som blev vist det i 1920, og at den højtærede Indenrigsminister ogsaa vil tage velvilligt imod det. Det er mit Haab, at Forslaget skal kunne føres igennem begge Rigsdagens Ting i indeværende Samling.

Formanden: Eksemplarer af det nu forelagte Lovforslag vil blive omdelt.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsettelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1924 til 31. Marts 1925.

Forhandlingen genoptoges.

Sundbo: Der er gaaet stærkt Ry af, at Udenrigsministeriet har faaet 100 Værelser herovre i den anden Fløj af Slottet til sine Kontorer. Det lyder jo noget nær som et Eventyr, at en Institution som det danske Udenrigsministerium skal have 100 Værelser. Det lyder navnlig som et Eventyr for os Rigsdagsmænd, der ikke kan faa det mindste lille Hul til Arbejdsværelse; men naar Embedsmændene peger, faar de straks 100 Værelser til Disposition med Møbler, Kontorinventar og det hele. Jeg tror, at den højtærede Udenrigsminister vil faa lidt vanskeligt ved paa Vælgermøder at gøre Vælgerne begribeligt, at det skulde være nødvendigt at have 100 Værelser til det danske Udenrigsministerium. Jeg har i alt Fald opdaget, at naar man nævnte det i en Forsamling, trak alle Ansigter paa Smilebaandet, der var ikke et eneste alvorligt Ansigt. Noget saadant gør man i disse Bolignødens Tider, hvor man ikke blot savner Boliger, men ogsaa Kontorer og Forretningslokaler. I saadanne Tider synes det

virkelig at være temmelig stift at tage 100 Værelser til det danske Udenrigsministerium. Det forekommer mig, at her er et Sted, hvor der med nogen Rimelighed kunde skæres ned. Og mon det i det hele taget ikke var Tiden til at skære Udenrigsministeriet ned? Det Personale, der er ansat i Udenrigsministeriet, i Gesandtskaber og Konsulater, er jo fastsat paa en Tid, hvor man — ja, hvad skal jeg sige — regnede med Landmandsbanksværdier, i alt Fald paa en Tid, som var ganske unormal. Og Lønningerne blev fastsat saaledes, at de nu er langt over, hvad der med Rimelighed kan forlanges til Embedsmænd. Naar Udenrigsministeriet nu koster 5 229 639 Kr., skulde det synes at være rigeligt paa denne Post. Dertil kommer saa de Kapitaler, der er bundet i Bygninger for Gesandtskaber og Generalkonsulater i de forskellige Lande og Byer. Det bliver en ganske betydelig Udgift, den danske Stat har paa den Konto. Det forekommer mig, at der maatte kunne spares baade paa Antallet af Gesandtskaber og paa Antallet af Personale i dem. Det er mig ikke klart, hvorfor vi f. Eks. skal have en Gesandt i Konstantinopel eller Rio Janeiro eller Buenos Aires eller i Peking. Man kunde vist der uden Skade klare sig med Generalkonsulater. Det er mig heller ikke klart, hvorfor man skal have to Legationssekretærer baade i London og Paris, een maatte utvivlsomt kunne gøre det, saa meget mere som man i London ikke blot har en Gesandt, en Første og Anden Legationssekretær, men ydermere en Presseattaché, en Generalkonsul, en Konsul og en Vicekonsul. Det synes at være et helt ambulans Ministerium, som man kan rejse rundt med, hvis det skulde findes nødvendigt. I en Tid, da vi skal spare, synes jeg rigtignok, at her var et Sted, hvor man med stor Sindsro kunde skære ned. Ogsaa Lønningerne er jo fabelagtig høje i Forhold til, hvad vi ellers nu er vant til. Naar Gesandterne har 28 000, 37 000, 38 000, 39 000 Kr., endda ofte foruden Opholdstillæg, saa er det Lønninger, som der ikke er nogen Rimelighed i, og som derfor bør skæres ned, nu da selv ganske smaa Embedsmænd maa give Afkald paa en stor Del af deres Lønninger. Til disse Lønninger kommer ydermere den forholdsvis billige Husleje, de paagældende sidder for. Vi vedligeholder de Gesandtskabsbygninger; vi har købt — det staar jo ganske vist paa Finansloven — og vi betaler formodentlig ogsaa Afdrag og Renter af de Penge, der staar i Bygningerne. Det maa lægges til, naar vi skal have frem,